

Τέσσερα όπλα κατά του εχθρού μας.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: anavaseis.blogspot.com

Έχουμε ανάγκη από τέσσερα όπλα με τα οποία θα εντείνουμε τον αγώνα μας κατά του νοητού εχθρού μας. Αυτά είναι:

- 1. Ποτέ να μην έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.** Η Αγία Γραφή μας λέει: «Επικατάρατος είναι ο άνθρωπος εκείνος, που έχει τις ελπίδες του σε άλλον άνθρωπο και στηρίζει την αδυναμία του σ' αυτόν, η δε καρδιά του έχει απομακρυνθεί από τον Κύριο.»(Ιερεμ. 17,5). Ο Προφήτης Ησαΐας λέει: «Αλλοίμονο σ' εκείνους, οι οποίοι νομίζουν ότι είναι σοφοί και συνετοί, οι οποίοι αυτοπαρουσιάζονται στα μάτια τους ως σοφοί και επιστήμονες γνωρίζοντας τάχα ακριβώς τα πάντα!»(5,21) και ο Απόστολος Παύλος μάς διδάσκει τα ίδια· «Μην έχετε τη ψευδαίσθηση πως είστε σοφοί»(Ρωμ. 12,16), ενώ ο Σολομών λέει: «Μη σχηματίσεις το φρόνημα ότι είσαι συνετός και μην εμπιστεύεσαι στη σοφία σου, αλλά να φοβάσαι τον Θεό. Απόφευγε κάθε κακό και φεύγε μακριά, όταν το αντικρίζεις.»(Παροιμ. 3,7). Οπότε λοιπόν, το πρώτο έργο στον πνευματικό μας αγώνα είναι να γνωρίσουμε την αδυναμία μας και την μηδαμινότητά μας. Αυτός που θεωρεί τον εαυτό του ως το ουδέν,

λέει ο Ιερός Χρυσόστομος, γνωρίζει τον εαυτό του καλλίτερα από κάθε τι άλλο, ενώ ο άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός λέει ότι «τίποτε δεν είναι ανώτερο από το να γνωρίσει ο άνθρωπος την αδυναμία και την αγνωσία του».

2. **Να έχουμε ελπίδα και εμπιστοσύνη μόνο στο Θεό.** Εν συνδιασμό με την τελεία απιστία και απελπισία του εαυτού μας να έχουμε τελεία εμπιστοσύνη μόνο στον Θεό προς τον οποίον να κράζουμε: «Μη εγκαταλίπης με, Κύ-ριε· ο Θεός μου, μη αποστής απ' εμού, πρόσχες εις την βοήθειάν μου, Κύριε της σωτηρίας μου» (Ψαλμ. 37,22). Αυτή η τέλεια εμπιστοσύνη μας στον Θεό βασίζεται σε τέσσερεις λόγους και συγκεκριμένα:

α) Εμπιστευόμαστε τον Θεό, διότι είναι Παντοκράτορας, μάς προσφέρει ό,τι είναι ωφέλιμο για τη σωτηρία μας και μάς βοηθεί οπουδήποτε και οποτεδήποτε.

β) Εμπιστευόμαστε τον Θεό διότι είναι Παντογνώ-στης και γνωρίζει τα όσα συμβαίνουν και όσα θα συμβούν στη ζωή μας.

γ) Εμπιστευόμαστε στον Θεό τον εαυτό μας διότι εί-ναι Πανάγαθος και μας αγαπά με μία δυσπερίγραπτη αγάπη, έτοιμος πάντα να μας βοηθήσει.

δ) Όποιος ελπίζει στον Θεό δεν καταισχύνεται (Ρωμ. 5,5) διότι «ο Κύριος θα σώσει τις ζωές των δούλων του και δεν θα αποτύχουν όλοι όσοι ελπίζουν σ' αυτόν» (Ψαλμ. 33,23).

3. **Το τρίτο όπλο είναι η αδιάστατη υπομονή.** Έχουμε μεγάλη ανάγκη απ' αυτή την αρετή σ' όλο το διάστημα της ζωής μας, όπως λέει η Θεία Γραφή: «Γιατί χρειάζεστε υπομονή για να κάνετε το θέλημα του Θεού και να καρπωθείτε αυτό που υποσχέθηκε»(Εβρ. 10,36).

4. **Το τέταρτο και τελευταίο όπλο είναι η ακατάπαυστη προσευχή:** «Πάντοτε χαίρετε, αδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Α' Θεσ. 5,17).

Επειδή ο πόλεμος που διεξάγουμε γίνεται εναντίον του ιδίου του σώματός μας, εναντίον του κόσμου και του διαβόλου και σφοδρότερος είναι ο αόρατος -κακές σκέψεις και επιθυμίες- παρά ο ορατός, είναι ανάγκη να μά-θουμε ποιές αρετές πρέπει να έχουμε προχείρως για την προστασία της ψυχής μας.

Ο νηπτικός πατήρ Ησύχιος Ιεροσολύμων μάς λέ-ει: «Αυτός που διεξάγει εσωτερικό πόλεμο, πρέπει να έχει ανά πάσαν στιγμή τέσσερα όπλα: την ταπείνωση, την εγρήγορση ή προσοχή, την αντίρρηση και την προσευχή. Με την πρώτη αρετή νικιέται ο υπερήφανος διάβολος, που μισεί την ταπείνωση στην οποία βοηθός είναι ο Χριστός που μισεί τους υπερήφανους. Με την προσοχή απα-γορεύει να εισέλθει στην καρδιά οποιοσδήποτε λογισμός, ακόμη και καλός να είναι. Με την αντίρρηση αποβάλλει εγκαίρως τον κακό λογισμό από την προσπάθειά του να εισέλθει στην

καρδιά δεδομένου ότι με την οξυδέρκεια που διαθέτει ο αγωνιστής γνωρίζει εκ των προτέρων τον λογισμό που έρχεται. Με την προσευχή κράζει σε βοήθεια τον Κύριο και τότε θα δει ο αγωνιστής να διασκορπίζεται ως άνεμος ο νοητός εχθρός στο άκουσμα του προσκυνητού Ονόματος του Χριστού». Σε άλλο μέρος λέει ο ίδιος Πατέρας: «Αυτός που δεν έχει καθαρά από λογισμούς προ-σευχή, δεν έχει όπλο δυνατό για να πολεμήσει. Και προ-σευχή ονομάζω την εργασία που γίνεται ακατάπαυστα στα βάθη της καρδιάς του με την επίκληση του θείου Ο-νόματος του Χριστού, λόγω του οποίου ο εχθρός πολεμούμενος μυστικά, νικιέται και καίγεται».

(Ιερομόναχου Κλεόπα Ηλίου, Πνευματικοί Λόγοι, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ. 33-35)